

புயல் தாக்கும் படுகம்ப வளையில், பபோதிமரம் என்ன செய்யும்?

புத்தன் தான் என்ன செய்வான்?

பபொதி சும்மக்கும் மனத்தின் குமுறல்கள் யாருக்கு எட்டும்?

சுறாவளி சும்மன்று சும்மன்று அபிக்கும் மனப்பிரதசேத்தில் வசிப்பது யார்?

விடையில்லா வினாக்கள் ஆண் வரக்கத்திற்கே உரித்தாகுமா?

மாயாதவேயின் மாயமகன் நீ யாகின் என் வாழ்வேமாயம் ஆனது என்பதா?

யாமத்திலே, மயெ மறந்த தருணத்தில் நீ நீ ங்கியது கடவுளர்களின் ஆணையோ?

பரேரொளி பிழம்பு என்னை நீ துறந்தது உன் ஞானத்தின் மூதல் அபியோ?

ஆறாததுயர் அளித்து ஆறுவது சினம் என்று பபோதித்தாயோ?

பபெண் மனம் பதேனைன்ற நிலகைக்கு ஆட்படும் வன்செயல் நிகழ்த்தினையோ?

உன் மனம் முற்றும் துறந்த வளே என சித்தம் அழிக்க துணிந்தனையோ ?
காலம் உன்னை வளே விகளில் நிலை நிறுத்தும் எனில் என நிலை காலத்தை சயெல்
நிம்மதியோ?

நிஜமாய் நீ நீ பித்திருக்க நிழலாய் நான் பரிதவித்தனே
ஈர் ஐந்து வருடங்கள் நீ யே என போதிமரம்
கருவின் வளர்ச்சி என மணிவயிற்றில் ! மன சூழற்சி உன்னிடத்தில் !
நான் தாயாகிறேன் . நீ தாயுமானவன் ஆகிறாய்
உன் நிழல் எனக்கு போதித்த பாடங்கள் என மன வதேனகைகள்
புலன் அடக்கிய நீ என புலன் இச்சை அறியாதது ஏனோ?
பெண்ணுக்கு மயிர் பாரம் ஆகாமோ? ஆனது உன்னால் அன்றோ?

நடா நிசியில் நாடா நீ நங்கிய கள்வனே!
ஓங்கி உரகைகிறேன் ! உணர் !
மனையாள தகேம் உன்தசேம் ! தசேம் ஆண்ட உன் சயெலே நம் ராகுலன்
தசோந்திரம் நீ மறே கொண்டால் என தகே தசேம் எனக்கு ஆட்படும்மோ?
நீ புத்தன் ஆகும் முன்னமே நான் துறந்தனே என இச்சகைகளை
துறந்தாய் நீ அரியணையை, அரண்மனையை, சிலைவத்தை, சீர் வாழ்வை, என்னை,
உன்னை, நம்மனை
துறந்தனே உன்னை உன் மாண்பிலா நம்பிக்கை துரோகத்தை
உன் போல் நான் கொடும் மனம் கொண்டிருந்தால்
என்றோ உன்னை நான் நீ நங்கி இருப்பனே
நடா நிசியில் அல்ல, பட்ட பகலில்
புத்தனுக்கு பெண்பால் பிமிதனில் பிறப்புதில்லையோ?
ஆண்ட கொண்ட ஞானம் பெண்ணுக்கு ஏன் மறுக்கப்பட்டது ?
பெண்ணுக்கு காலத்தொழில் பிள்ளை பறே மட்டும் தானா?
நீ என்னை நீ நங்கிய கட்டுஞ்சினத்தை உன் காலத்திடம் நான் கொட்டவில்லை
மனித நயேத்துடன் போற்றினனே உன் பெற்றோரை
உலகளாவிய உன் தடேதலின் விடையை
உன் மாளிகையில் நான் உணர்ந்தனே
உன் போல் மனை துறந்த மாண்புமிகு மனிதர்களின்
மனைவிகளை என மனம் சரேத்தனே
மாற்றான் மனைவிகளை கவரத்தாடிக் கும்
இச்சாதாரிகளின் அண்மையை தவிர்த்தனே
மாறினனே புத்த பிக்குனியாய்
மலர்ந்தனே மாபெரும் மகோன்னத வபிவாய்
என்களெதம் புத்தனே!
மாணுடம் உன்னை போற்றுகிறது
மங்கை என்னை புறக்கணிக்கிறது
போதிமரம் அனைவருக்கும் பொது.
பதேம் பாரக் காமல் பாதகம் சயெயாமல் போதனை தரும்
பெண் என்று இகழாது, ஆண் என்று புகழாது.
பதேகைகளுக்கு போதிமரம் தனெப்படவில்லையோ?
புத்தனுக்கு பின் போதிமரம் வரூடன் வீழ்த்தப்பட்டதோ?
வீழ்த்தப்படவண்பியதுதான் போதிமரம் அல்ல.

அதன் கீழ் அமர் ஆண் ஞானம்
பெண் எனும் பதேமையை தவிக் கவிட்ட உனக்கு
படோதி மரம் மயெ ஞானம் நல்குமோ?
எனில் படோதி மரத்தின் கரியமில் வாயு
என் பதேமையை சிதைக்குமா?
மன்னிக் கிறேன் படோதி மரத்தை
என் மாதர் குல நற்குணத்தால்
நான்
ராஜ ஸ்திரீ
ராசுலனின் தாய்
புலன் அடக்கிய பபு கம்பம்
பபு ஜா பலன்களின் பாக்கியம்
உடல் இச்சகைகள் துறந்தவள்
பரேன் ப வழி நடத்தும் புத்த பிக் குணி
மகளிர் மனம் மலர்த்தும் மகாநிதி
மாணுடத்தின் பிரதிநிதி
மாளிகையிலயே ஞானம் ஈட்பியவள்
புத்தா! எனக்கு தவே இல்ல உன் படோதி மரமும்,
உன் மனைவி என்ற மதிப்பும்
இல்லாளை நீ இல்லாமல் ஆகிவிட்டாலும்,
உள்ளே நான் என என்னை நிரூபித்தவள்
நான் படோதி மரத்தையும் புத்தனையும் மிரள வகைக்கும் சிறகைக் காற்று
நான்
நான் பெண் எனும் பரேரசி!

- * 00000000 0000.000000 akilmohanrs@yahoo.co.in